

ADSUM

VADEMECUM DUSZPASTERSKIE

Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Czernicy Wrocławskiej

nr 1431

*

22 czerwca 2025

*

Rok XXXV

Życie,
które rodzi się z ofiary

Dwunasta Niedziela zwykła

Za 12, 10-11; 13, 1; Ps 63 (62), 2, 3-4, 5-6, 8-9 (R.: por. 2ab); Ga 3, 26-29; Por. J 10, 27; Łk 9, 18-24;

8.00 Czernica W int. ks. Jana PANKAŁY

10.00 Wojnowice W int. ks. Jana PANKAŁY /od parafian/

12.00 Czernica +Jan KANTY, +Salomea(k), +Jan MAJCHROWICZ

/nabożeństwo czerwcowe i procesja po Mszy o 12.00/

Łk 9, 18-24 * Wyznanie wiary w Chrystusa i zapowiedź męki

Gdy Jezus modlił się na osobności, a byli z Nim uczniowie, zwrócił się do nich z zapytaniem: «Za kogo uważają Mnie tłumy?»

Oni odpowiedzieli: «Za Jana Chrzciciela; inni za Eliasza; jeszcze inni mówią, że któryś z dawnych proroków zmartwychwstał».

Zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?»

Piotr odpowiedział: «Za Mesjasza Bożego».

Wtedy surowo im przykazał i napominał ich, żeby nikomu o tym nie mówili. I dodał: «Syn Człowieczy musi wiele wycierpieć: będzie odrzucony przez starszyznę, arcykapłanów i uczonych w Piśmie; zostanie zabity, a trzeciego dnia zmartwychwstanie».

Potem mówił do wszystkich: «Jeśli ktoś chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa».

KOMENTARZ DO EWANGELII (opusdei.org)

Dzisiejsza Ewangelia mówi nam, o pewnej sytuacji, w której Pan Jezus znajdował się sam na sam ze swoimi uczniami. Jak było to w jego zwyczaju, Jezus modlił się. Te momenty modlitwy u boku Mistrza musiały zostać silnie zapisane w pamięć apostołów. Wiele z tych okazji miało miejsce na otwartej przestrzeni. Jezus rozmawiał bez słów ze swoim Ojcem. Być może od czasu do czasu spoglądał w górę.

Ta cisza była wspianą. Można było usłyszeć szept wiatru, przecinany ostrymi sosnowymi igłami; lub odległe beczenie owcy pasącej się na zboczach góry; nawet niespodziewane trzepotanie ptaków byłoby wyraźnie zauważalne.

W tym czasie uczniowie z wielką uwagą obserwowali swojego Mistrza, starając się naśladować jego skupioną i spokojną postać oraz towarzyszyć mu w jego wewnętrznej modlitwie. Być może Judasz myśli o swoich małych pragnieniach i niespokojnie czeka na zakończenie tego czasu modlitwy, podczas gdy młody Jan spogląda co chwila na swego Pana. Piotr siedzi również blisko Jezusa i być może rozważa na temat odpowiedzialności, jaką 2

nakłada na niego Mistrz.

Nagle piękny głos Jezusa delikatnie przerywa ciszę i zadaje wyraziste pytanie skierowane do Jego uczniów, dotyczące wielkiej tajemnicy Jego tożsamości, którą wszyscy powinniśmy odkryć podczas naszego życia: „Za kogo uważają Mnie tłumy?”

Pytanie to wyprowadza wszystkich z zamyślenia i przez pewien moment zastanawiają się nad nim. Następnie, zaczynają opowiadać Mistrzowi, co słyszeli o Nim i o Jego tożsamości.

Kiedy skończyli mówić o różnych opiniach ludzi na temat tożsamości Jezusa, pyta ich bardzo wymownie: „A wy za kogo Mnie uważacie?” Wy, którzy modlicie się ze mną i dlatego otrzymujecie dary, których inni nie otrzymują, „A wy za kogo Mnie uważacie?” Zdecydowany głos Piotra odpowiada natychmiast, powstrzymując wszelkie inne próby odpowiedzi: „Za Mesjasza Bożego”.

Przyjaźń z Jezusem wymaga od nas podobnej, pełnej wiary i zdecydowanej odpowiedzi, takiej jak odpowiedź Piotra: „Ty jesteś Mesjaszem Bożym”. Jakże użyteczna jest w tym kontekście sugestia św. Josemaríi: „Rozpal swoją wiarę. — Chrystus nie jest postacią, która przeminęła. Nie jest wspomnieniem, które gubi się w mrokach historii. On żyje! św. Paweł powiada: *Jesus Christus heri et hodie, ipse et in saecula!* — Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam także na wieki!”[1] To ufne i umocnione w modlitwie przekonanie będzie tak silne, że przemieni nasze słowa, nasze czyny i nasze nawyki.

Audiencja generalna Leona XIV | 18 czerwca 2025

Droży Bracia i Siostry!

Nadal wpatrujemy się w Jezusa, który uzdrawia. Dzisiaj chciałbym w szczególności zaprosić was do zastanowienia się nad sytuacjami, w których czujemy się „zablokowani” i zamknięci w ślepych zaułku. Czasami bowiem, wydaje nam się, że nie ma sensu dalej żyć nadzieją; stajemy się zrezygnowani i nie mamy już ochoty walczyć. Sytuacja ta została opisana w Ewangeliach za pomocą obrazu paraliżu. Dlatego dzisiaj chciałbym zatrzymać się nad uzdrowieniem paraliżyka, opisanym w piątym rozdziale Ewangelii św. Jana (5,1-9).

Jezus udaje się do Jerozolimy na święto żydowskie. Nie idzie od razu do świątyni, ale zatrzymuje się przy bramie, gdzie prawdopodobnie obmywano owce przeznaczone na ofiary. W pobliżu tej bramy przebywało również wielu chorych, którzy w przeciwieństwie do owiec nie mieli wstępu do świątyni,

3 ponieważ uważano ich za nieczystych! I wtedy to sam Jezus dociera do →

nich w ich cierpieniu. Osoby te miały nadzieję na cud, który mógłby zmienić ich los. Obok bramy znajdowała się bowiem sadzawka, której wody uważano za cudotwórcze, to znaczy mogące uzdrowić: czasami woda się poruszała i zgodnie z ówczesnym przekonaniem, ten, kto pierwszy się w niej zanurzył, został uzdrowiony.

W ten sposób dochodziło do swoistej „wojny między biedakami”: możemy sobie wyobrazić smutną scenę, w której chorzy z trudem wloką się, aby wejść do sadzawki. Sadzawka ta nazywała się Betesda, co oznacza „dom miłosierdzia”: może to być obraz Kościoła, gdzie gromadzą się chorzy i ubodzy, a Pan przychodzi, aby uzdrowić i dać nadzieję.

Jezus zwraca się osobiście do pewnego człowieka, który jest sparaliżowany od trzydziestu ośmiu lat. Jest on już zrezygnowany, ponieważ nigdy nie udaje mu się zanurzyć w sadzawce, gdy woda się porusza (por. w. 7). W gruncie rzeczy to, co nas paraliżuje, to często właśnie poczucie rozczarowania. Czujemy się zniechęceni i grozi nam popadnięcie w acedię.

Jezus zadaje temu paralitykowi pytanie, które może wydawać się zbędne: „Czy chcesz wyzdrowieć?” (w. 6). Jest to jednak pytanie konieczne, ponieważ kiedy jesteśmy od wielu lat zablokowani, może nam zabraknąć nawet woli wyzdrowienia. Niekiedy wolimy trwać w stanie chorobowym, zmuszając innych, żeby się o nas zatroszczyli. Czasami jest to również pretekst, aby nie podejmować decyzji o tym, co uczynić z naszym życiem. Jezus odsyła natomiast tego człowieka do jego najgłębszego pragnienia.

Człowiek ów, istotnie, odpowiada na pytanie Jezusa w sposób bardziej wyrazisty, ujawniając swoją wizję życia. Mówi przede wszystkim, że nie ma nikogo, kto zanurzyłby go w sadzawce: wina nie leży więc po jego stronie, ale po stronie innych, którzy nie troszczą się o niego. Postawa ta staje się pretekstem do uniknięcia brania odpowiedzialności za siebie. Ale czy to rzeczywiście prawda, że nie miał nikogo, kto mógłby mu pomóc? Oto pouczająca odpowiedź św. Augustyna: „Prawdziwie, człowiek był mu potrzebny dla odzyskania zdrowia, ale taki człowiek, który jest [także] Bogiem. (...) Przybył więc człowiek, który był konieczny i dlatego uzdrowienie miałoby być odkładane”[1].

Paralytyk dodaje następnie, że kiedy próbuje zanurzyć się w sadzawce, zawsze ktoś przychodzi przed nim. Ten człowiek wyraża fatalistyczną wizję życia. Myślimy, że coś nam się przydarza, ponieważ nie mamy szczęścia, ponieważ los jest nam przeciwny. Ów człowiek jest przygnębiony. Czuje się pokonany w życiowej walce.

Jezus pomaga mu jednak odkryć, że jego życie jest również w jego rękach. Zachęca go, aby wstał, podniósł się ze swojej chronicznej sytuacji i wziął

swoje nosze (por. w. 8). Tego łóżka nie należy zostawiać, czy wyrzucać: symbolizuje ono jego przeszłość pełną chorób, jest jego historią. Do tej pory przeszłość go blokowała, zmuszała do leżenia jak martwy. Teraz to on może wziąć te nosze i zanieść je tam, gdzie chce: może zdecydować, co czynić ze swoją historią! Chodzi o to, aby iść naprzód, biorąc na siebie odpowiedzialność za wybór drogi, którą się podąża. A to wszystko dzięki Jezusowi!

Najmilsi bracia i siostry, prosimy Pana o dar zrozumienia, gdzie nasze życie zablokowało się. Spróbujmy dopuścić do głosu nasze pragnienie uzdrowienia. I módlmy się też za tych wszystkich, którzy czują się sparaliżowani, którzy nie widzą drogi wyjścia. Prosimy, abyśmy powrócili do zamieszkiwania w Sercu Chrystusa, które jest prawdziwym domem miłosierdzia!

[1] Homilia 17, 7.w: Homilie na Ewangelie i Pierwszy List św. Jana, tłum. O. Wł. Szoldrski, ks. W. Kania, ATK, Warszawa 1977, s. 254.

DOLNOŚLĄSKI MARSZ DLA ŻYCIA I RODZINY

22 CZERWCA 2025 r.

OLEŚNICA

13:00

Wyruszamy spod kościoła
pw. NMP Matki Miłosierdzia

1. Do czwartku, przez cały tydzień, procesja z Najświętszym Sakramentem po Mszy św. Nabożeństwa czerwcowe wynagradzające Najświętszemu Sercu Pana Jezusa po Mszach św. /szczegóły w porządku Mszy/
2. Kancelaria parafialna będzie czynna w tym tygodniu we wtorek od 16.00 do 17.00.
3. W czwartek na zakończenie tygodnia czci wobec Najświętszego Sakramentu po procesji pobłogosławione zostaną wianki.
4. W piątek uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. Jest to także Światowy Dzień Modlitwy o Uświęcenie Kapłanów. Z racji uroczystości nie obowiązuje w tym dniu wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych. Wystawienie Najświętszego Sakramentu i akt wynagrodzenia po Mszy św., a adoracja potrwa do godz. 19.00. Wierni uczestniczący we wspólnym akcie wynagrodzenia mogą uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.
5. Spowiedź codziennie 20 minut przed Mszą św.
6. Serdecznie zapraszamy wszystkich parafian, dorosłych i dzieci, na spotkanie w ramach parafialnego Dnia Jedności w kawiarence w niedzielę 29 czerwca po Mszy o godz. 12.00. Będzie bezpłatny poczęstunek, herbata, kawa, ciasto, dla dzieci soki i napoje.
7. W sobotę zbiórka i ognisko dla LSO o godz. 13.00, w Wojnowicach u p. Czechów.
8. Za tydzień 29 czerwca obchodzimy uroczystość świętych Apostołów Piotra i Pawła. Taca w tym dniu jest przeznaczona na działalność charytatywną Stolicy Apostolskiej tzw. "świętopietrze". Dziękuję za wszelkie ofiary przeznaczone na ten cel.
9. Dziękuję rodzicom bierzmowanych za dar ołtarza: komplet czerwonych ornatów i zbiornik na wodę święconą. Dziękuję także paniom za przygotowanie plebani i posiłku dla kapłanów.
10. Dziękuję wszystkim zaangażowanym w przygotowanie uroczystości "Bożego Ciała". Za przygotowanie ołtarzy, porządki przy kościele i cmentarzu. Dzieciom sypiącym kwiaty, Liturgicznej Służbie ołtarza, niosącym baldachim, nagłośnienie, i wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób wnieśli swój udział w uroczysty charakter tego dnia.
11. Zapowiedzi przedślubne. Sakramentalny związek małżeński pragną zawrzeć:
(1)Łukasz ŁABA, rzym.kat., syn Michała i Urszuli, zam. w Wojnowice oraz
Angelika Helena TRUTY, rzym.kat., córka Jarosława i Barbary, zam.
w Wojnowicach.
Ktokolwiek wiedziałby, iż jakieś przeszkody wzbraniają tym osobom zawarcie związku małżeńskiego, ma obowiązek zawiadomić o tym ks. Proboszcza Parafii.
12. Dziękuję za ofiary składane na potrzeby naszej parafii, zarówno na tacę, jak i poprzez przelewy bankowe.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy na czerwiec 2025

O wzrost wrażliwości na świat — Módlmy się, aby każdy z nas znajdował pocieszenie w osobistej relacji z Jezusem, a z Jego Serca czerpał wzór współczującej miłości do świata.

Kalendarz liturgiczny

23 – 29 czerwca

25 tydzień roku 2025

23 VI Dzień Powszedni

Rdz 12, 1-9; Ps 33 (32), 12-13. 18-19. 20 i 22 (R.: por. 12); Por. Hbr 4, 12; Mt 7, 1-5;

pon.

7.00 Czernica +Jan GNOJSKI / od syna Piotra wraz z dziećmi/ nabożeństwo czerwcowe i procesja po Mszy o 7.00/

16.00 Wojnowice W int. parafian

24 VI Narodzenie św. Jana Chrzciciela - uroczystość

Iz 49, 1-6; Ps 139 (138), 1b-3. 13-14b. 14c-15 (R.: por. 14a); Dz 13, 22-26; Łk 1, 76; Łk 1, 57-66. 80;

wt.

17.10 Czernica Nabożeństwo czerwcowe i procesja

17.30 Czernica W int. Janiny ORKISZ, Janiny WITUSZYŃSKIEJ i Danuty SOBCZYK /od Wspólnoty Wieczernik/

19.00 Wojnowice W int. Jana Korczyńskiego i Jana Winnika /od Róży św. Jana Chrzciciela/

25 VI Dzień Powszedni

Rdz 15, 1-12. 17-18; Ps 105 (104), 1-2. 3-4. 6-7. 8-9 (R.: por. 8a); J 15, 4a. 5b; Mt 7, 15-20;

śr.

17.30 Wojnowice +Elżbieta MICYGAŁA / 30 dni po śmierci/, +Zdzisław MICYGAŁA / 2 r. śm./, +Agnieszka MARCZAK / z ok. urodzin/"

26 VI Dzień Powszedni

Rdz 16, 1-12. 15-16; Ps 106 (105), 1b-2. 3-4a. 4b-5 (R.: por. 1b); J 14, 23; Mt 7, 21-29;

czw.

8.00 Czernica Msza na zakończenie roku szkolnego

17.30 Czernica +Jan PAWLARCZYK / od Jerzego i Aliny PAWLARCZYK/ /nabożeństwo czerwcowe i procesja po Mszy o 17.30/

27 VI Najświętszego Serca Pana Jezusa - uroczystość

Ez 34, 11-16; Ps 23 (22), 1b-3a. 3b-4. 5. 6 (R.: por. 1b); Rz 5, 5b-11; Mt 11, 29ab; J 10, 14; Łk 15, 3-7;

pt.

7.00 Wojnowice Za parafian

17.30 Czernica +Stefan CHABŁO / 13 r. śm./, +Katarzyna, +Władysław / rodzice/, +Maria, +Bolesław, +Stanisław /rodzeństwo/ /nabożeństwo czerwcowe po Mszy o 17.30/

28 VI Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny - wspomnienie

Iz 61, 9-11; 1 Sm 2, 1bcde. 4-5. 6-7. 8abcd (R.: por. 1b); Por. Łk 2, 19; Łk 2, 41-51;

sob.

7.00 Wojnowice +Henryk(m) PINKOSZ

/naboż. czerwcowe i ku czci Niepokalanego Serca NMP po Mszy o 7.00/

13.00 Czernica W int. Stanisławy(k) i Jana KORCZYŃSKICH / w 60 r. sakramentu małżeństwa/

17.00 Czernica +Mieczysław(m) IŻUK / 1 r. śm./

29 VI XIII Niedziela Zwykła - św. Apostołów Piotra i Pawła - uroczystość

Dz 12, 1-11; Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 5b); 2 Tm 4, 6-9. 16-18; Mt 16, 18; Mt 16, 13-19;

niedz.

8.00 Czernica +Jan, +Stanisław(m), +Julianna , +Edward, +Wacław z rodz. SOBCZYK, +Jan MRÓZ, +Paulina SKWIRKO, +Ewa BIELAWSKA, +Tadeusz DOMAŃSKI

/nabożeństwo czerwcowe po Mszy o 8.00/

10.00 Wojnowice +Henryk MARTYNOWICZ /3 r. śm./

12.00 Czernica +Józef SIKORA"

I ♥ Łeba

1600 zł
od osoby

Między -
pokoleniowe
wczasy

Zniżki dla
dzieci!

Informacje :
tel: 664 456 585
mstachura@wroclaw.caritas.pl

wczasy dla seniorów i rodzin
w ośrodku **CARITAS** w Łebie